

Bóg się rodzi

Opr. P. Bębenek

Soprano

1. Bóg się ro - dzi, moc tru - chle - je, Pan nie - bio - sów ob - na - żo - ny!

Alto

1. Bóg się ro - dzi, moc tru - chle - je, — Pan nie - bio - sów ob - na - żo - ny!

Tenor

1. Bóg się ro - dzi, moc tru - chle - je, Pan nie - bio - sów ob - na - żo - ny!

Bass

1. Bóg się ro - dzi, moc tru - chle - je, Pan nie - bio - sów ob - na - żo - ny!

5

S

O - gień krze - pnie, blask ciem - nie - je, ma gra - ni - ce Nie - skoń - czo - ny!

A

O - gień krze - pnie, blask ciem - nie - je, — ma gra - ni - ce Nie - skoń - czo - ny!

T

O - gień krze - pnie, blask ciem - nie - je, ma gra - ni - ce Nie - skoń - czo - ny!

B

O - gień krze - pnie, blask ciem - nie - je, ma gra - ni - ce Nie - skoń - czo - ny!

9 3x

S
Wzgar - dzo - ny, o - kry - ty chwa - łą, i mie - szka - ło mię - dzy na - mi.
Smier - tel - ny, Król nad wie - ka - mi,
A Sło - wo Cia - łem się sta - ło

A
Wzgar - dzo - ny, o - kry - ty chwa - łą, i mie - szka - ło mię - dzy na - mi.
Smier - tel - ny, Król nad wie - ka - mi,
A Sło - wo Cia - łem się sta - ło

T
Wzgar - dzo - ny, o - kry - ty chwa - łą, i mie - szka - ło mię - dzy na - mi.
Smier - tel - ny, Król nad wie - ka - mi,
A Sło - wo Cia - łem się sta - ło

B
Wzgar - dzo - ny, o - kry - ty chwa - łą, i mie - szka - ło mię - dzy na - mi.
Smier - tel - ny, Król nad wie - ka - mi,
A Sło - wo Cia - łem się sta - ło

2. Cóż masz, niebo, nad ziemiany? * Bóg porzucił szczęście twoje. * Wszedł między lud ukochany, * dzieląc z nim trudy i znoje. * Niemało cierpień, niemało, * żeśmy byli winni sami. * A Słowo Ciałem się stało * i mieszkało między nami.

3. W nędznej szopie urodzony, * żłób Mu za kolebkę dano. * Cóż jest, czym był otoczony? * Bydło, pasterze i siano. * Ubodzy! Was to spotkało, * witać Go przed bogaczami. * A Słowo Ciałem się stało * i mieszkało między nami.

4. Potem i króle widziani * cisną się między prostotą, * niosąc dary Panu w dani: * mirrę, kadzidło i złoto. * Bóstwo to razem zmieszało * z wieśniaczymi ofiarami. * A Słowo Ciałem się stało * i mieszkało między nami.

5. Podnieś rękę, Boże Dziecię, * błogosław ojczyznę miłą! * W dobrych radach, w dobrym bycie * wspieraj jej siłę swą siłą, * dom nasz i majątność całą * i wszystkie wioski z miastami. * A Słowo Ciałem się stało * i mieszkało między nami.